BEDA VENERABILIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

hos ñ deesse certissime sciat. ne diu mens eis occupatur ad
temporalia. minus alius puideat eterna. Solæ autē queri
quorūdam mathes & lucas cōmemorauerunt dixisse dñm disci
pulis ut nec uirgā ferrent cū dicat marcus. & p̄cepit eis neq̄d
tollerent in uia ñ uirgā tantū. Qd ita soluitur ut intellega
mus sub alia significatione dictā uirgā que sedm marcum
ferenda ē. & sub alia illā q̄ sedm lucā ñ est ferenda. sic sub alia
significatione intellegit̄ temptatio de qua dictū est ds nemi
nē temptat. & sub alia de qua dictū est temptat uos dñs ds
uē ut sciat si diligitis eū. Illa seductionis est. hec pbationis.
Utrūq: q̄ accipiendū est a dno aplis dictū. & ut nec uirgam
ferrent & ñ ñ uirgā ferrent. Cū enī sedm matheū diceret eis
nolite possidere aurū neq: argentū & cetā continuo sub
iecit. Dignus ē enī operarius cibo suo. Vnde satis ostendit
cur eos hec possidere aferre noluerit. ñ quo necessaria ñ
sint sustentationi hui uite. s; q̄ sic eos mittebat. ut eis hec
deberi ostenderet ab illis quib: euglin credentib̄ annuntia
rent. Claret autē hec ñ ita p̄cepisse dñm tanquā euglīste
uiuere aliunde ñ debeant. quā eis pbentib; quib̄ annuntia
rent euglin. alioq̄n ētra hoc p̄ceptū fecit aplis q̄ uictū de
manuū suarū laboribus transigebant necuquā grauis essē
s; potestatē dedisse in qua securi s ista deberi. Cū autē a dno
aliqd imp̄atur ñ fiat inobedientie culpa ē. cū aū potestas
datur licē cuiq: ñum & tāquā de suo iure cedere. hoc q̄
ordinans dñs qd eū ordinasse dicit aplis his q̄ euglin annun
ciant de euglio uiuere illa aplis loquebat̄ ut securi ñ possi
derent neq: portarent huic uite necessaria nec magna nec
minima. Ideo posuit nec uirgā ostendens a fidelib: sui omā
deberi ministri suis nulla supflua requirentib̄ ac p hoc ad